

ærede Forslagsstillere. Dersom vor ærede Culs- tusminister engang skulde faae Fritid nok og Lyft til ogsaa at berige den philologiske Lite- ratur med en ny Udgave af den latinske Dig- ter Horats's Satirer, skal han da være udfat for at blive dømt til Fængsel paa 5 a 6 Maaneder (Nei!); dersom denne Bestemmelse bliver Lov, skjøner jeg ikke, at han vil kunne reddes (Dankier: Jo!). Jeg veed ikke, hvad den ærede Ordfører mener med sin Indsigelse, om han mener, at den Straf, jeg nævnte, vilde være for høit anslaaet med Hensyn til Graden, eller om hans Mening er, at Straf- sen overhovedet ikke vilde kunne idømmes ham . . .

Dankier: Jeg mener, at . . .

Formanden: Ja, jeg maa dog bede den ærede Rigsdagsmand beholde Ordet.

Novsing: Ja det forekommer mig rig- tignok ikke, at der vil være nogen Udvei til at undgaae Straffe-Bestemmelsen i dette Til- fælde; men jeg skal afvente, hvad den ærede Ordfører har at indvende. — Jeg skal efter hvad jeg saaledes har anført, henstille, om det ikke vilde være rigtigst med Hensyn til dette Punkt at gaae tilbage til Bestemmelsen i det Lovforslag, der i sin Tid blev forelagt Lands- thinget, eller med Hensyn til den hele S at holde sig til et af de Ændringsforslag, der ere opførte under Nr. 13; Saaledes vilde det blive muligt, at saadanne Skrifter, som de af mig paapegede, kunne blive udgivne, idet- mindste i latinsk Udgave til videnskabeligt Brug; men jeg tvivler isvrigt heller ikke om, at de overhovedet vilde blive erkjendte for straflose, naar man optog den i det oprin- delige Lovforslag og i Ændringsforslagene her anvendte Udtryksmaade: „Den, som ved Trykken offentliggjør Noget, hvorved Sæde- lighed og Blufærdighed krænkes o s. v.“

F. N. Hansen: Det er ligeledes med Hensyn til S 8, at jeg ønsker kortelig at ud- tale mig. Af de forskjellige Forslag, som ere fremsatte med Hensyn til denne S, maa jeg tilstaae, at det subsidiaire Forslag under Nr. 13 forekommer mig at være det, som jeg bedst kunde holde mig til. Rigtignok staaer der i det subsidiaire Forslag et Udtryk, som jeg maaffee hellere vilde have ønsket ombyttet med

det, som staaer i det egentlige Lovforslag. I Forslaget under Nr. 13 tales der nemlig om „taalte Religionsksamfund“ derimod i Ud- kastet tales der om „anerkjendte Religions- samfund“. Skjøndt jeg nu troer, at de Religi- onksamfund, som Staten kunde have ifinde at taale, ogsaa i Grunden burde beskyttes mod Spot, mener jeg dog, at der blandt disse „taalte Religionsksamfund“ kunde gives nogle, hvis hele Færd var saa besynderlig, ja saa latterlig, al Folk endogsaa usforvarende kunde komme til at spotte over dem, medens Staten, fra sit Standpunkt betragtet, maatte ansee dem mere som taalelige end skadelige og derfor tolererede dem. Derfor kunde ieg ønske dette Udtryk „taalte“ ombyttet med „anerkjendte.“ Derimod finder jeg det rigtigere, at der i det subsidiaire Forslag staaer det Udtryk „drive Spot med et heri Riget taalt Religionsfam- fund, dets Troesbekjendelse eller Gudsdyrkelse;“ thi at denne Spöt med et Religionsksamfund kan, som den ærede fore- gaaende Taler bemærkede, vel neppe betyde Andet, end drive Spot med dets Troesbe- kjendelse eller Gudsdyrkelse, og naar det ikke vel kan betyde Andet, seer jeg ikke, hvorfor man ikke ligesaagodt kan sætte dette Udtryk „Troesbekjendelse og Gudsdyrkelse“ til.

Men hvad der egentlig foranlediger mig til at holde paa det subsidiaire Forslag, det er den sidste Deel deraf, hvor der staaer: „Samme Straf rammer den, der ved Trykken offentlig- gjør Noget, hvorved Sædelighed og Blufærdighed krænkes.“ Jeg skulde al- drig have talt om dette Forslag, dersom der blot havde været Tale om Straf for dem, der drive Spot med Religionen, thi jeg troer over- hovedet, at Religionen nok, saa at sige, kan forsvare sig selv (Hør!), og den kan gjerne taale, om det saa skal være, at gaae for Lud og koldt Vand, den kan nok rede for sig, og bliver der drevet Spot med den, vil det dog tilsidst gaae saaledes, at Spotten falder tilbage paa den, der spottede med den (Hør!). Altsaa Re- ligionen kan vel forsvare sig, den har taalt mangen haard Törn, og den vil kunne taale dem endnu; thi under en saadan Kamp styr- kes og befæstes tværtimod den indre dybe Reli- giøsitet i de oprindelige religiøse Hjærter. Men